

Dušan Dušek: Poloha pri srdci

Stará mama sa narodila v nedeľu 14. augusta 1892 v Šaštíne. Celý týždeň pršalo. Predpoludním hobl'oval jej otec štyri veľké dosky a zadrel si pri tom do malíčka triesku. V kuchyni spadlo na zem vajíčko.

Mala štyroch bratov: Ondreja, Ferdinanda, Janička a Pavla. Keď mala dva roky, začali jej tmavnúť vlasy. V lete spávala na nezasklenenej verande. Najradšej ju mala tetka Lenka. Materské znamienko mala na chrbte. Vyzeralo ako hruška. V roku 1894 postavili na dome nový komín. Prvé dva kroky urobila v kuchyni. Otec práve zväžal ovos a neskôr v stajni čistil kone. Mala hnedé vlasy. Tetka Lenka jej kúpila zamatovú stužku a uplietla rukavice. Už mala tri roky a ešte nevedela dobre rozprávať. Na dvore im rástla tenká jablôň a pod ňou bola lavička s vysokým operadlom. Otec si ju brával na kolená. Smial sa. Bála sa tmy v komore. Schody na pôjd vŕzgali. V kredenci boli hrnčeky. Na stene viselo zrkadlo. Nad stolom hodiny. Sporák sa leskol. V kuchyni bolo najteplejšie. Mama voňala, aj kone voňali. Keď mala päť rokov, v zime v decembri našla v záhrade veľké bažantie pero. Povedala: „Vydám sa len za otca.“

V roku 1898 ju pohrýzol pes. Po prvej triede sa fotografovali. Sedela na lavici v prvom rade a vážne sa tvárila. Učítelia mali brady.

O rok zomrela tetka Lenka. Celé dva roky prestavovali dom. Otcovi sa páčila zelená farba. Dňa 19. mája 1902 spadla mame do oka smietka. Ondrej dostal v škole štvorku, Ferdinand trojku. Obaja mali modré oči. V piatej triede bola najlepšou žiačkou. Mala kamarátku Marišku. Bola v Budapešti. Ešte v tom istom roku zhorel susedný dom. Otec sa opil. Leto sa jej zdalo dlhé: dlhé rána, dlhé dni, dlhé večery. V kvietkovanej kombinétke sa kúpala v rybníku. Vo vŕbach bol vietor. Otec povedal: „Budeš krajčírkou.“ Bratia jej k narodeninám kúpili holuba z cukru. Snežilo. Skoro celá jedna stena izby bola zo skla. Sneh bol fialový. Toho dňa sa narodila jej sestra Sidónia.